

Anul LVII.

Nr. 41

Arad, 8 Octombrie 1933

Nr. 357 | 1933 M.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș.

Preasfințitilor frați Episcopi, Venerabilelor consilii eparhiale, onoraților deputați congresuali, iubitului cler și popor din mitropolia Noastră, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și binecuvântarea Noastră arhierească.

Având în vedere dispozițiile Art. 38 din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române și dispozițiile §§-ilor 151 și 152 din Statutul organic votat în congresul național-bisericesc din 1868, convocăm și prin aceasta declarăm convocat **congresul național-bisericesc** al mitropoliei noastre în sesiune ordinară în biserică catedrală din Sibiu, pe ziua de **14 Octombrie a. c., ora 9 a. m.** în care zi, după terminarea serviciului divin, va urma imediat deschiderea congresului și vor începe lucrările lui, conform regulamentului intern.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopescă mitropolitană din Sibiu, la 27 Septembrie 1933.

(ss) Nicolae,
Arhiepiscop și Mitropolit.

P. S. Sa Episcopul Grigorie la Buteni.

Neobositul nostru arhipăstor a binevoit a luă în programa vizitațiunilor canonice de toamnă și tractul Buteni. Duminecă în 1 Octombrie a. c. Prea Sfântia Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa, dimpreună cu păr. Consilier referent episcopal Mihai Păcălanu și diaconul catedralei M. Măcinic, a pontificat sf. liturghie în sf. biserică din Buteni.

La ora 9 a. m. înaltul prelat, într'o trăsură de gală, însotit de suita Sa, apare în fața sf. biserici în acordurile melodioase ale muzicei bisericii. În ușile principale ale bisericii preoțiea, îmbrăcată în odajdii strălucite, oferă Prea Sf. Sale mantia arhierească și cărja ca simbol al înaltei stăpâniri bisericești. La sfânta liturghie au asistat următorii: arhimandritul Atanasie Popescu, Starețul sf. Mănăstiri Izbuc—Bihor, consilierul eparch. M. Păcălan, protoiereul Butenilor Stefan R. Lungu, preoții: Iuliu Bodea, Ioan Cosma, Ioan Giurgiu, Dumitru Popa, Stefan Rusu, Dimitrie Manațe, Ioan Bogdan, Coriolan Tîrla, Sinesie Tăută, Lazar Ioia, Nicolae Binchiciu, Aurel Ionuțăș, Ilie Moise. Sf. liturghie s'a pontificat cu un fast deosebit. Biserica era arhiplină. În asistență am remarcat toate notabilitățile din centru și jur, au fost reprezentate toate autoritățile localenice.

Solemnitatea serviciului și în special vocea puternică și fascinantă a Prea Sf. Sale, a încătușat așa zicând pe cel prezenți. Deosebit de impresionant a fost actul hirotonirii diaconului Ternicean întru presbiter pentru parohia Vădas. Credincioșii, chiar și sectarii prezenți își puteau da seama perfect de bine, despre taină preoției, care își trage originea din timpurile apostolice. Răspunsurile liturgice le-a dat corul și fanfara bine instruite și conduse de Dl. Ruja Gavrilă. În cursul sf. liturghii a mai cântat cu multă precisie corul bisericii din comuna Chișindia sub conducerea cantorului Cornea.

După terminarea sf. liturghiei, s'a făcut o procesiune extraordinar de impozantă dela sf. biserică la casa culturală nou zidită. În fruntea procesiunii trec praporii, urmează grădina de copii, școala primară, în frunte cu membrii corpului didactic, Societatea femeilor ortodoxe române, în frunte cu D-na președintă, Societatea tineretului Societății Sf. Gheorghe, Oastea Domnului, se înșiruiesc diaconi, preoții celebranți, iar sub un baldachin pompos Prea Sfântia Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa,

urmează apoi un public imens — credincioși din comuna Buteni, Șebiș, Chișindia, Bârsa, etc.

A fost o procesiune cum nu s'a mai văzut în loc. Streinii minoritari, cari au participat, încă au lăudat și au admirat splendoarea cultului nostru bisericesc.

În fața Casei Culturale Prea Sf. Sa și preotmea asistentă pontifică sfintirea apei, stropind cu aghiasmă Casa Culturală și crucea de piatră nou ridicată.

După terminarea actului de sfintire, protoiereul Stefan R. Lungu își rostește de pe un podiu improvizat raportul-predică, plecând dela ideea: „Precum trupul fără suflet mort este, asemenea și credința fără fapte este moartă”. (Iacob. 2, 26). Arată credincioșilor, că în vremurile noastre de anarhie morală și desmăț material, când lumea și-a pierdut cumpătul, nimic nu ne mai poate salva, decât credința creștinească.

Ea este forța care ne dă noi puteri în drumul vieții și care ne ridică victorioși deasupra greutăților și val-vârtejurilor vieții. Slujitorii lui Hristos bine vestesc oamenilor o credință luminată, care se poate armoniza cu știința, precum și cu toate aspirațiunile superioare ale sufletului omenesc. Casa-culturală nou edificată răspunde tocmai acestei necesități de a răspândi lumina culturii creștine. Lipsa de cultură coboară neamurile, iar prin adevarata cultură neamurile se înscriu în carte vecinieci. Edificarea a costat, afară de material, circa 170.000 Lei, care s'a acoperit din diferite ofrande și donațuni. Mulțumește Prea Sf. Sale în numele credincioșilor pentru emoționantele clipe sufletești dăruite prin înalta sa vizită și consacrarea casei culturale, urându-i depline puteri trupești și sufletești și bătrânețe unse. Mulțumește apoi tuturor acelora cari au sprinținit edificarea și în special preotului Ioan Cosma, care a obosit nespus de mult și a jertfit din ale sale, precum și Duii primpreștor Dr. Ștefanică Florian, care ne-a dat întreg concursul.

Adreseză apoi credincioșilor cuvinte dulioase, predând localul destinației sale.

Prea Sf. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa rostește apoi o magistrală predică, răspândind lumina Evangheliei cu putere multă. Nu ștai ce să admiră mai mult, figura impozantă și fascinantă a predictorului, frumusețea mărgăritarilor biblice expuse, ori calitățile oratorice care au subjugat. A atins cu mare competență problema culturii, a concubinajului, a sectorismului destructiv, îndemnând multimea credincioșilor să viețuiască creștinește ascu-

tând de conducătorii săi firești. Glasul săngelui și al sufletului românesc ne cheamă să ne adunăm în iubire frătească sub acoperișul casei culturale. Predica se termină în ovațiuni nesfârșite. Procesiunea se îndreaptă apoi spre casa protopopească, unde a fost găzduit Prea Sf. Sa Episcopul. Cortegiul pleacă apoi spre sfânta biserică, unde urmează încheierea serviciului. Toată lumea a rămas încântată și entuziasmată de grandioasa manifestare religioasă.

La 1 $\frac{1}{2}$, se servește un banchet în onoarea Prea Sf. Sale în sala de conferință a casei tractuale. Participă reprezentanții tuturor autorităților și pădurilor sociale într-o caldă atmosferă. Între participanți am remarcat pe Dnii următori Dr. A. Horga, deputat sinodal, Dr. M. Erdős șef-judecător, Dr. I. Bârsan notar public, Dr. S. Dan avocat, Gh. Berdan avocat, preot și învățători.

La masă a toastat Prea Sfinția Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa pentru Regele Carol II.

Urmează apoi Protopopul Ștefan Lungu pentru Prea Sfinția Sa Episcopul, aducândelogii activității apostolice a principelui bisericii arădane. Preotul Iuliu Bodea toastează pentru I. Prea cucernicul consilier eparhial M. Păcăianu, care însoțește pretutindenea pe Prea Sf. Sa. Dl. deputat sinodal Dr. A. Horga toastează în cuvinte calde și foarte alese pentru Prea Sfinția Sa Episcopul. Seria toastelor înceie păr. I. Cosma, vorbind pentru cinstirea Dlui primpretor Dr. Fl. Ștefănică, numindu-l tata preotilor din plasa Șebiș. La ora 3 p. m. masa se ridică, iar înaltul ierarh, satisfăcut de roadele ostenelelor Sale, pleacă cu automobilul spre Gurahonț, continuând munca apostolică, pentru luminarea și ridicarea masselor.

Raportor.

Inaugurarea cursurilor dela Academia teologică din Arad.

Joi în 5 Octombrie a avut loc înăugurarea cursurilor la Academia Teologică din Arad.

La ora 10 a. m. toți studenții, în frunte cu întreg Corpul profesoral, au plecat la catedrală, unde părințele Rector Dr. Teodor Botiș, asistat de P. C. Părintă Profesor, a oficiat chemarea Duhului Sfânt pentru nouă an școlar.

După Te Deum a urmat în Aula Academiei o serbare de înăugurare a cursurilor, în cadrul căreia Pă. Rector Dr. Teodor Botiș a rostit o impresionantă cuvântare.

Dăm în rezumat frumoasele cuvinte ale P. C. Sale.

Chemarea Duhului Sfânt asupra celor ce încep o nouă lucrare este întârirea lor pentru a putea mulci cu mai multă hotărâre și perseveranță. În special pentru noi, care ne pregătim a deveni slujitorii ai altarului, ocrotirea Duhului Sfânt este cu atât mai necesară cu cât la tot pasul suntem expuși să înfruntăm săgețile veninoase ale lumii materialiste.

Concepția materialistă, care a subjugat, în epoca noastră, o mare parte din societatea umană, încearcă să depărteze pe om de învățătura evangheliei, rătăcinându-le pe drumul măntuirii. Dar aurul rămâne tot aur, ori unde l-ai arunca. Perceptele Măntuitorului Hristos nu-și vor perde sublimitatea, cu toate acțiunile curentelor subversive, cari încearcă să le submineze, ci își vor păstra strălucirea și vor rămâne vecinice.

Întunericul nu poate învinge lumina și minciuna adevărului. Creștinismul spiritual nu va fi învins de concepția materialistă.

Științele pozitive, cari par foarte avansate și neschimbabile într-o epocă, vine o altă epocă cu teorii noi și răstoarnă tot, dovedind neutrănicia lor. Pe câtă vreme învățările creștine sunt neschimbabile și spiritualizează pe om, dându-i un adevărat reazim al vieții, măngâindu-l și fericindu-l. Ele învață pe om să privească totul sub unghiul eternității, să-și vadă nimicinicia lui față de atotputernicia lui Dumnezeu.

Dumnezeescul Apostol Pavel ne învață să muncim cu timp și fără timp și tuturor toate să ne facem. De aici reiese că preoția nu trebuie privită ca o carieră de rând, limitată la orele de birou, ca diregătorile de rând, ci ca un apostolat fără îngrădiri vremelnice, în care cu seninătate să muncim, cu încredere și dragoste, primind chiar cu același seninătate batjocurile și ostilitățile lumii, fiind siguri că mulțumirea internă sufletească le va răscumpăra.

Corpul profesoral muncește, ca în cel patru ani de cursuri teologice, pe cari studenții să petrec sub zidurile acestui Institut istoric, să-i scoată din aluatul lumii de rând, mărindu-le orizontul lumii spirituale, transformându-i într-un aluat nou, făcându-i din trupești oameni, duhovniști filii ai luminii.

Dacă profesorii depun această muncă, cu atât mai vârtoș sunt datori studenții să muncească, pentru mulțumirea lor internă, pentru mulțumirea părinților lor sufletești și pentru prosperarea sfintei noastre Biserici.

Indemnând pe studenți la o muncă asiduă, termină prin o frumoasă și înălțătoare rugăciune, anunțând prin aceasta înăugurarea cursurilor.

Cuvântarea P. C. Sale a produs o adâncă impresie asupra ascultătorilor și a fost primită cu aplauze furtunoase.

Asociația de asigurare a preoților din dieceza Arad.

In Nr. 33 din 21 August am arătat în coloanele revistei „Biserica și Școala”, că o parte dintre frații preoți bănățeni, într-o adunare, ținută în Timișoara, au discutat chestiunea înființării unei Asociații de asigurare, în caz de moarte.

Preconizam ideia funcționării ei în cadrele asociației „Andrei Șaguna”, pentru toți preoții din dieceză.

Aceasta părere susținută la o întâlnire mai proaspătă a preoțimii bănățene, ținută tot la Timișoara, a căzut însă față de dorința majorității de a se înființa deocamdată numai „Asociația preoților bănățeni”.

— Asociația preoților bănățeni?

— În lipsa altiei, da!.

Când am însă posibilitatea de a intra în Asociația tuturor preoților din Eparhie, deci într-o asociație, cu mai multe mijloace și posibilități de funcționare și viață, este ușor de înțeles, că este în interesul meu și al fiecărui preot, — ca mai presus de orice ambioție locală, — să sprijinească înființarea unei astfel de Asociații.

În ființarea unei Asociații cu un număr restrâns de membri și pe regluni, nu numai că este greu de realizat, dar pare ca un fel de izolare voită de restul fraților colegi, — năpăstulți de aceeași greutăți și avizati la aceeași mijloace de ușorare, — ajutorare.

Și posibilitatea de a se organiză și ajutoră toți frații colegi din eparhie, se dă.

Circulara Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop Grigorie din 6 Septembrie a adus, — tocmai la timp, — un suflu de întărire.

În cuvintele arhierestii grăiese durerioasa grile de soartea sf. biserici, care se schițează alături cu grile de soartea preoțimii.

Alături de cuvinte simți că o binevoitoare mână coboară și cearcă să ridice, să ușoreze povara mulțelor nevoi.

Rare astfel de circulare!

Puține din ele se cetesc cu atâtă interes. Drepturni contestate, sau nesocotite până Ieri, se confirmă aici.

Și se anunță pregătiri pentru înființarea unei Asociații de asigurare pentru preoți: — Aceea asociație pentru înființarea căreia s-au produs atâtea frământări.

Când capul încoronat militează alături de noi gregarii de rând, — pentru drepturile și ajutorarea subalternilor Lui, nu numai în circulare pastorale, broșuri, ci inspiră articole ca și: „Activitatea preoțimii în funcție de starea ei materială”, apărut într'un recent număr din „Universul”, — suntem datorii a ne înșirui sub steagul de chemare.

O luptă se poate câștiga numai atunci când toți

soldații în subordine înaintează în direcția indicată de comandant.

Preoțimel bănățene îl rămâne, — pe lângă satisfacția morală, că a zorit cu o clipă mai de vreme înființarea Asociației, — să-și spună cuvântul la masa verde.

Tie Flaviu.

I M N

la întâmpinarea P. S. Sale Dr. Grigorie Gh. Comșa, episcopul Aradului cu ocazia săfintirii Monumentului Eroilor din Hălmagiu.

I.

*Hămagiu este astăzi în mândra sărbătoare,
Gătit frumos și falnic ca razele de soare,
Cu steaguri pe ziduri și multe mândre flori,
Cu suflete încrustate de cel mai sfântă flori,
Multime vezi venind din jur, din depărtări,
Venind cu mic cu mare din zări, de peste zări;
In haine de serbare cu toții vin volos
Să întimpine cu bine pe unsul lui Hristos!*

II.

*E zil de sărbătoare, aleasă, trumfală
Cu înaltă pompă astăză și arhipastorală.
Când tot Români ager, volnic și credincios
Serbează cu-al său suflet un act preaglorios,
Un act de demnitate mare și pururi sfânt
Ce veci de veci slăvește eroicul avânt
Al celor ce luptat-au în marele răsboi,
Jertfindu-și chiar viața, cu suflet de eroi.*

III.

*Murit-au mulți în lupte cu amorul fără 'n săn
Scrînd în carteia vieții un nume de Român,
Iar astăză națiunea, fiind cunoșătoare
De jertfele lor sfinte, le-așează căte-o floare
Și peste florii așează o lacrimă fierbință,
Udându-le mormântul, prin veacuri înainte,
Caci mare e al nostru părinte — Dumnezeu
Sadind recunoștință în tot poporul său.*

IV.

*Serbarea noastră astăză e plină de înălțare
Și din a noastre înimi un gând curat răsare:
In veci slăvit să fie al nostru Dumnezeu
Caici dat-a la serbare s'avem un arhiereu.
La mulți ani să trăiască, cu toții să strigăm,
Auzi-ne, o Doamne, pe Tine, Te rugăm
Caici mult se străduește ca legea să ne învețe
Acum și totdeauna și până la bâtrânețe.—*

Petre Irhașiu.

Pagina cathehetică

Materiale de Religie pentru cl. I. primară.

9. Ce sărbătorim noi la Crăciun?

In zilele acelea ieșit-a poruncă dela împăratul August, să se scrie fiecare în cetatea sa. *Preacurata*, însoțită de Iosif, s'a suiat în *Vitleem* să se scrie.

Când erau el acolo, a născut pe Fiul său *Intr'o peșteră* și l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau loc la găzădă.

Niște păstorii erau într'aceeaș lature păzind turmele. *Ingerul Domnului* a stătut înaintea lor și le-a vestit: *s'a născut voul astăzi Mântuitor*. Îndată s'a arătat multime de Ingeri cântând: *Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, întru oameni bănoioare*.

Păstorii au venit degrabă și au aflat pruncul culcat în iesle și s'au întors laudând pe Dumnezeu.

10. Cum să ne purtăm în sfânta biserică?

Iosif și Maria se duceau la *Ierusalim* în fiecare an la *praznicul Paștilor*. Când a fost *Iisus de 12 ani*, l-au dus și pe el.

Sfârșindu-se praznicul s'au întors spre Nazaret. *Iisus a rămas* în Ierusalim. Printre rude și cunoșcuți nu l-au găsit și s'au întors la Ierusalim să-l caute. L-au găsit în biserică, în mijlocul învățăților. Toți se minunau de *priștepearea* și de răspunsurile lui.

Maica lui i-a zis: Fiule, pentru ce ai făcut aceasta? El le-a zis: N'ăji știut, că în casa Tatălui meu se cade mie să fiu?

Atunci, împreună cu ei, a venit la Nazaret și *sporia cu darul* la Dumnezeu și la oameni.

11. Cum s'a arătat sfânta Treime?

Venit-a Iisus la *Iordan*, să se boteze dela *Ioan*. Ioan îl opri zicând: Eu trebuie să mă botez de tine și tu vii la mine? Iisus a zis: Lasă să plinim toată dreptatea. Atunci l-a botezat.

Ieșind el din apă, s'au văzut cerurile deschise și *Duhul* ca un porumb pogorindu-se peste Iisus. Si *glas* a fost din ceruri: Acesta este *Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.*

— 0 —

ad. 9. În legătură cu lecția aceasta toți vorbim și trebuie să vorbim despre sărbătoarea Nașterii Domnului și despre obiceările împreună cu ea: copiii

cu steaua, colozile, darurile de Crăciun, tot atâta semne de bucurie mare. Si cel mai mulți de aci vorbim. Bucuria este, oricum să arătăță, pentru venirea, pentru nașterea lui Iisus Hristos. De altfel e o lecție, care există și în programele vechi și știm cu toții ce învățătură să dăm copiilor din ea și ce sentimente să deschepțăm în el. Accentuăm un lucru: poate să fie lecția desvoltată căt mai colorat, căt mai viv, pot fi trecute în revistă obiceările cu toată bucuria legată de ele, dar bucuria și dragostea să culmineze în bucuria și dragoste, că s'a născut Hristos, să ne mantuască, precum a făgăduit Dumnezeu celor dintâi oameni.

Cu lecția aceasta (a 9-a) am încheiat seria lecțiilor contemplate pentru *trimestrul prim*. Credem că e vreme suficientă pentru a lua fiecare lecție căt mai temeinic și pentru repetări.

Fiește, nu am dat cântările în aceste nouă lecții. Le-am indicat însă din caz în caz, unde lecția cere să fie luată și o cântare. În numărul viitor le vom da pe toate la un loc, când vom spune și câteva cuvinte despre cântarea bisericescă în clasa întâia și peste tot în școală primară.

În legătură cu lecția despre Nașterea Domnului vom lua în clasa I. o colindă ușoară. No dăm nici aci, nici între cântările. Poate varia din an în an. Vom prefera însă colozile cari vorbesc despre nașterea Domnului, cum sunt: „O, ce veste minunată”, sau „Ce vedere minunată”, ca și prin colindă să se repețească cuprinsul lecției.

ad. 10. Textul contemplat pentru această lecție, cuprinde pe scurt cele din sfânta Evanghelia după Luca 20, 40–52 (*Iisus la 12 ani în biserică*). Aici Iisus se arată pe sine ca Fiul lui Dumnezeu, precum l-a arătat *Ingerul la Bunavestire*. El ne arată că *biserica este casa Tatălui său casa lui Dumnezeu* și prin exemplul său ne învață, că în biserică să ne purtăm cuvâncios, ascultând învățările date acolo. Cei ce fac aceasta sunt plăcuți înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. (Sporia cu dăni).

În al doilea rând se va arăta situația de atunci, când pe sate erau numai case de rugăciuni, iar biserică era una singură, în Ierusalim. Azi avem în tot satul biserică și suntem datori cu atât mai mult să o cercetăm. De rugăzintă putem ruga și trebuie să ne rugăm și acasă părinții cu copil, în școală elevii cu învățătorul, ne putem ruga și la câmp, călătorind, dar biserică e locul ales de Dumnezeu în care să îne rugăm toți, mici și mari împreună cu preoții, împreună cu sfintii.

În rândul al treilea vom da elevilor cunoștințele despre biserică. Il conducem la biserică și le arătăm cum să se închidă uinete de intrare, după ce au intrat, apoi locurile următoare: altarul, unde preoții aduc slujbă; stranele, unde cântă cântăreții; solul unde stau copiii, naia unde stau bărbății și femeile, turnul. Li

se va arăta forma bisericii, cruce, apoi părți și obiecte: iconostasul, sfeșnice, prapori, repide, făcili și altele.

Toate acestea vor fi apoi desemnate de catihet în școală pe tabla mare, iar de elevi pe plăci, sau pe hârtie. Despre catehizarea prin desen am scris în „Ravista Teologică” Sibiu N-ru 1—2 din Ianuarie—Februarie 1933.

ad. 11. Cât privește lecția al cărei titlu l-am pus aici, este despre Botezul Domnului. Copiii au învățat să zică la semnul Crucii: În numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh. Aci îi se va spune, că multă vreme Dumnezeu nu s'a descoperit oamenilor în chip desăvârșit. Nici copiii nu învață în clasa întâia toată știința, ci treptat, în anii creșterii. Arătarea desăvârșită s'a făcut la Botezul Domnului.

Se va repezi ceea ce știi despre Botez din lecția despre păcatul strămoșesc. Iisus a fost fără păcate. Nu avea trebuință de botez nici la 30 ani. Noi ne naștem cu păcatul strămoșesc și trebuie să ne botezăm imediat după naștere. Botezul înseamnă moarte și înviere și anume: Botezarea Domnului închipuia moartea trupească și învierea trupească a lui Iisus Hristos, botezarea noastră înseamnă moartea noastră față de cel rău și învierea față de Hristos Domnul.

Rămâne facultativă învățatura că botezul lui Ioan a fost numai pregătitor, iar adevărata Taină a sfântului Botez ne-a dat-o Iisus Hristos.

Se va da o deosebită atenție însă obiceiurilor dela Bobotează: sfintirea apel și a caselor, taina apel sfintite în Bisericile ortodoxe, troparul Bobotezelui, care cuprinde atât de bine istoricul, că ar putea să-l înlocuască.

Preotul Florea Codreanu.

Statutul Asociației Generale a Clerului Ortodox român din România. — Project —

I. Numire; Scop; Mijloace: Membri.

1. Se înființează pe durată nedată Asociația Generală a Clerului ortodox român din România, cu sediul în București, și cu ramificații pe eparhii, eveniment și județe, până la posibila rotunjire pe eparhii.

2. Scopul general al Asociației generale a Clerului ortodox român este: de a crea cadrele de federalizare a actualelor organizații preoțești din cuprinsul țării; — de a armoniza concepțiile eventuale deosebite, și de a aduna întreg Clerul ortodox român într-un mănușchiu de acțiune concentrică.

3. Ca scopuri mai deaproape, Asociația generală a Clerului ortodox român va năzul să realizeze:

a) Apărarea prestigiolui și a intereselor membre-

lor Asociației.

b) Studierea diferitelor chestiuni de natură profesională și de cultură religioasă.

c) Propășirea culturii și educației creștine naționale în popor.

d) Cultivarea emulației și solidarității clericiilor ortodocși români.

4. *Mijloacele* pentru ajungerea scopului Asociației generale a Clerului, sunt:

a) Congrese, întâlniri, conferințe.

b) Biblioteca populară.

c) Ziar, reviste, broșuri, ilustrații religioase și naționale și orice alte publicații cu caracter creștin.

d) Editură, librării, tipografii, etc.

e) Procesiuni religioase, excursii, serbări populare, cinematograf, teatru popular, etc.

f) Cămine preoțești și azile pentru preoți nepuțincioși, pentru văduve și orfani de preoți, înființarea de sanatorii și adăposturi la stațiuni balneare și clinicerice pentru preoți bolnavi și familiile lor.

g) Ori ori alte feluri de mijloace și activități, compatibile și potrivite pentru realizarea scopurilor arătate mai sus.

Art. 5. Asociația generală. Clerul va putea primi, pentru realizarea scopurilor sale, danii și orice fel de legate, în banii ori în natură, pe lângă cotele ce le va primi dela organizațiile preoțești în subordine.

Art. 6. Calitatea și atribuțiile membrilor Asociației generale a Clerului se stabilesc, de fiecare organizare în subordine — mitropolitană, eparhială, județeană, sau de alt fel — prin statutul respectiv.

Art. 7. Asociația generală a Clerului ortodox român lucră prin:

a) Congrese generale,

b) Consiliul general,

c) Comitetul central,

d) Biroul Asociației.

II. Congresul general.

Art. 8. Asociația generală Clerul ortodox român va ține în fiecare an câte un congres ordinat, iar extraordinar când trebuie va cere.

Art. 9. Congresul se constituie din membri: a) onorifici b) delegați; c) extraordinari.

a) *Membri onorificați* sunt toți chiriași și vicarii lor cu grad de arhiepiscop.

b) *Membri delegați* sunt reprezentanți trimiși de către Asociațile preoțești în subordine. Numărul membrilor delegați se stabilește pe eparhii — la 15 și 20 — după norma reprezentării clerului în congresul național-bisericesc. Alegera acestor delegați o vor face asociațiile preoțești din congresul eparhilor.

c) *Membri extraordinari* sunt: Ministrul Cultelor, dacă este creștin ortodox; decanii și profesorii facultăților de teologie ortodoxă; și toți acel bunii creștini ortodocși, pe cari congresul general — la propunerea consiliului general — îi va proclama de membri extraordinari ai săi, pentru motivul vrednicilor mai alese, sau pentru danile lor făcute pe lângă viața lor colăvioasă.

Membrii extraordinari se admit în congres cu titlul de consultare.

Art. 10. Congresele vor fi ambulante, așecă se vor ține, pe rând, pe mitropolii și, pe cât va fi posibil, și pe eparhii, în fiecare din centrele eparhiale.

Art. 11. Congresul se ține cu binecuvântarea I. P. S. Sale Patriarhul, Președintele Sf. Sinod, căruia

i-se va prezenta ordinea de zi a Congresului, data și locul ținerii lui, iar I. P. S. Sa va notifica aceasta PP. SS. Chiriarhi.

Art. 12. Președintul Asociației, convoacă congresul de acord cu comitetul central, sau la cererea unei treimi din membrii delegați ai congresului general. Congresul se constituie și lucră valid cu ori căți, membri delegați se întrunesc.

Art. 13. Președintul are conducerea congresului, asistat de doi vice-președinți și de secretarul general al Asociației.

Art. 14. Sfera de activitate a congresului este:

a) Alegera consiliului general.

b) Controlul activității consiliului general și comitetului central.

c) Aprobarea gestiunii anuale și acordarea deschărăcerii.

d) Stabilirea bugetului anual.

e) Cercetarea mijloacelor asociației de a-și ajunge scopul.

f) Modificarea Statutelor și votarea Regulamentului Congresului cu 2/3 din numărul total al membrilor delegați ai congresului general.

g) Hotărâri asupra propunerilor consiliului general, a comitetului central, precum și asupra propunerilor societăților preoțești, dacă acestea au fost prezentate consiliului general cu cel puțin 30 de zile înainte.

Art. 15. Ca normă a discuțiilor din congresul general se admite, până la alte dispoziții, Regulamentul interior al Congresului național bisericesc.

Art. 16. Deliberările congresului sunt publice. La congres poate să participe, ori ce preot și ori care creștin dreptcredincios. La cuvânt însă, vor avea drept numai membrii: onorifici, cei delegați și membri extraordinarî.

Art. 17. Hotărârile și desideratele congresului general preoțesc se iau de membrii delegați și, pe cât se poate, se exprimă cu unanimitate. Când, însă, s-ar întâuli necesitatea unei votări, aceasta intră în dreptul exclusiv membrilor delegați.

III. Conducerea asociației.

Art. 18. Asociația se împarte în atâta seții câte eparhii sunt. Aceasta împărțire nu prejudiciază față de păstrarea actualelor organizații preoțești pe mitropolii și pe județe, sau pe alte rațiuni de grupare mai mărunță, existente până la rotunjire pe eparhii, ce e de dorit, dar nu se impune.

Art. 19. Asociația se conduce de un consiliu general și de comitetul central.

Art. 20. Consiliul general se compune:

a) din *presidenții asociațiilor preoțești* din cuprinsul eparhiilor.

Acolo, unde în cuprinsul unei eparhii există mai multe societăți preoțești, delegatul pentru consiliul general va fi președintele societății celei mai numeroase;

b) din *9 membri aleși de congresul general*.

Art. 21. Consiliul general alege din sânum său pe președintele general, doi vicepreședinți, un secretar și un casier.

Art. 22. Consiliul general va lucra sub conducerea președintelui general, având menirea: de a revizui din timp în timp situația generală a Bisericii și a Clerului; să studieze problemele de ordin general, mai importante sau mai dificile, și să propună soluții congresului general sau altor factori.

Art. 23. Toate problemele, mai importante sau mai dificile, au să fie comunicate de consiliul general, din bună vreme, și seților, cu un termen convenabil și limitat, în care vor avea să și spună și ele cuvântul. Asemenea chestiuni nu vor putea fi duse înaintea congresului general, decât după prononțarea seților interesate și însoțite de raportul lor și după ce vor fi trecute prin consiliul general.

Art. 24. Pentru o căt mai temelică stare a chestiunilor vizate în articolul precedent, consiliul general va avea să le examineze și în atribuția sa ca *cerc de studii*, cu înfățișare și cu rosturi ce se vor defini mai deaproape prin regula mentul asociației generale.

Art. 25. Consiliul general se întrunește de către or cere trebuință, dar cel puțin odată pe an.

Pentru a face accesibilă participarea și colaborarea din toate pările patriarhiei consiliul general la confațuirile și lucrările, ședințele acestea încă vor fi ambulante.

Art. 26. Dată fiind dificultatea întruirilor la distanțe mari, — ședințele consiliului general, convocate cu cel puțin 14 zile libere, se vor ține cu numărul de membri prezenți.

Art. 27. Comitetul central va sta din 5 membri aleși de consiliul general, din sănum său și va fi orga nul permanent de conducere al Asociației generale.

Art. 28. Comitetul central are misiunea: de a executa hotărârile congresului general; de a procede în chestiunile curente ale Asociației generale, cari nu necesită o hotărâre principiară, și de a face necesarele preparative și propunerile către consiliul general și, pe aceasta cale, către congresul general.

Art. 29. Președintele general se alege (conform cu art. 21) de consiliul general dintre clericii oricărui eparhie. El va fi ajutat în lucrările sale de vice-președinți, secretarul general și casierul general.

Art. 30. Președintele și secretarul general formează *biroul Asociației generale* a clerului, cu atribuția: de a lucra și procede în cazurile de urgență, în chestiuni deja decise, cari nu necesită rezolvare principială.

Art. 31. Secretarul general și casierul general se aleg din sănum consiliului general.

Art. 32. Organele de conducere (consiliu general, comitetul central, președinte, vice-președinte, secretar și casier) primesc încredințare pe o durată de 3 ani. După expirarea mandatului lor, ei pot fi realesi.

Art. 33. Președintul e conducătorul de fapt al asociației. El sau un delegat al său dintre vice-președinți reprezintă asociația înaintea diverselor instituții.

Toate actele ce emană dela asociație vor fi semnate de președint și de secretar.

Art. 34. Secretarul ține procesele vorbale ale congresului, ale consiliului general și ale comitetului central și săvârșește toate lucrările de cancelarie.

Art. 35. Casierul păstrează registrul societăților asociate, încasează cotele seților, ținând registre în regulă, îngrijește de averea asociației, dând socoteală consiliului general și congresul anual. El răspunde în primul rând de corecta administrare a averii asociației.

Art. 36. Cenzurarea tehnică a gestiunii financiare a asociației se face de către o comisie de cenzori. Aceasta comisie se compune din 6 preoți localnici din București, dintre cari 3 însă vor fi supleanți, dar cu toții membri activi ai organizației preoțești locale.

Aceștea vor fi aleși de congres pe timp de un an. Atribuțiile lor sunt cele prevăzute în codul comercial.

Art. 37. Gestiunea financiară, examinată de cenzori, va trece, prin examinarea consiliului general, la congresul general, pentru reexaminare și accordarea descăr cării reglementare, dupăce gestiunea va fi fostă găsită conform cu hotărărilor cungresului și cu regulile de contabilitate.

IV. Alte dispoziții.

Art. 38. Organizațiile preoțești, cari sănă declarat pentru federalizare în sensul și în cadrele acestui statut, își păstrează în aferă lor de activitate, deplina libertate de organizare și de acțiune. Sunt obligate ca, în decurs de un, an să-și completeze actualele statute cu dispozițiile necesare la precizarea raporturilor de reprezentare centrală, punându-și statutele în acord cu prezentul statut de federalizare.

Art. 39. Intrarea oricărui asociat preoțesc în cadrele prezentului statut de federalizare chiar și după aprobarea lui, rămâne liberă și ea nu va necesita o nouă aprobare din afară a prezentului statut de federalizare.

Art. 40. Organizațiile în subordine, obligate a intra în cadrul statutului de federalizare, își vor fixa cotizațiile, pe cari le află potrivite pentru membrii lor, iar din acele cote vor avea să contribue minimul cu 6%, din totalul încasărilor, la dispoziția necesităților reprezentante de conducerea centrală a asociației generale a clerului.

Art. 41. Dacă oarecare organizație obține dăruiri, legate sau ori ce beneficii în afară de cotizații, acele le aparțin integral.

Art. 42. Eventuala desființare a asociației generale o va putea pronunța congresul general cu o majoritate de cel puțin 2/3 voturi a membrilor delegați. În asemenea caz, averea ei se repartizează, în favorul asociațiilor federalizate și pe măsura proporției de contribuire din partea lor.

Art. 43. Pentru complectarea organică și în același spirit a statutului prezent, asociația generală a clerului ortodox român își va întocmi regulament interior.

Rezultă și complectat din ședința comisiei întruite în București la 18 Oct. 1932.

Raportor: prot. Gh. Ciuhandu.

Programa analitică și metodul învățământului religios din școala primară

Pentru orientare să le examinăm.

1. Metodul treptelor formale greșește în aceea, că frângă istorioara în mai multe bucăți, iar după fiecare bucată se face reproducere și apoi aprofundare. Cel ce volește, poate înțelege, că prin procedura aceasta, atențunea și interesul elevilor, pe care l-am dobândit la începutul lecțiunii prin pregătire sau introducere, în decursul predării l-am nimicit cu repelea firului, îmbucătățind istorioara și atrăgându-le atențunea prin aprofundări asupra altor lucruri, fapte și idei. Greșala aceasta trebuie reparată.

Altă greșală are acest metod, că ține cu orice preț la predarea lecțiunii pe 5 trepte, ceea ce îngrădează procedura, de multe ori fără rost, pe când ostensibila și a cathetului și a elevilor să ar putea crește, predând materia pe 3 trepte, anume: pregătire, predare și înșelere, cum face școala activă.

2. Metodul școalei active, al așa ziselor trepte psihologice, are parte bună, că prin povestirea fără intrerupere a istorioarei, tinde la susținerea încordată a atenției și interesului elevilor până la fine.

Greșește însă că tinde numai la dezvoltarea sentimentului religios, neglijând cu totul imprimarea cunoștințelor religioase, ideilor și faptelor cuprinse în istorioară și de care creștinul are nevoie ca de pânea de toate zilele.

Mai departe exagerează și greșește metodul acesta prin abandonarea textului Sf. Scripturi, la istorioarele biblice, precum și prin „amănunțirea până la saturarea a povestirilor”; apoi prin modernizarea istorioarei, dându-i coloarea locului și vremii noastre. B. o. despre Sf. Ioan Botezătorul nu s-ar putea vorbi mai bine, decât amintind în istorioară cum: „In stradă se află o bancă, vopsită cu verde, pe ea sta bâtrâna Matei și-si fuma luleaua” (Bine înțeles, că pe timpul lui Ioan Botezătorul nu era cunoscut tutunul și luleaua).

Greșește mai departe, când istorisirea parabolelor și minunilor Domnului Hristos o face în stil poetic, în caracter de figuri stilistice, cari duc la credință că sunt legende și povestiri fantastice. Iar aceasta a se presupune despre fapte istorisite în Istoria Biblică și cu totul nepermis și imoral.

3. Constatăm însă cu plăcere, că în fața unificării învățământului religios în școala primară, metodișii școalei formaliste și-au dat seama de greșalele metodului lor și că trebule corectat și simplificat, abandonând părți rele din metodul lor și acceptând părți bune din metodul școalei active.

Din cât am putut însă urmări, reprezentanții școalei active, cari sunt numai în vechiul regat și cred că nu ne înșelăm afirmând că sunt numai laici, au rămas întransigenți pe lângă principiile ce le-a profesat școala activă până acum. Și fiindcă acești metodiști, în vechiul regat, în domeniul învățământului religios au ocupat teren și au aderentii dintre clerul înalt, avem motiv să ne temem că unificarea proiectată, în loc de pace și bunăvoie, ne deschide perspectiva unui răsboiu în sânul Sfintei noastre Biserici.

Dar mai e de observat, că și metodiștilor formalisti (aderenții treptelor formale), deși convin că metodul trebule reformat și simplificat, nu convin însă asupra normei dupăcare să ajungă la unificare. Astfel:

a) Unii metodiști susțin, că predarea materiei istorice să se facă și pe 5 și pe 3 trepte conform materiei. Dar susțin, ca istorisirea să fie sentimentală și interesantă, apropiată de a școalei active și făcută într-o bucată.¹⁾

¹⁾ Vezi Revista Teologică, Sibiu, an 1932 p. 307—329.

b) Alți metodișii sunt de părere, că predarea să se facă cu povestirea istorioarei strict după textul din manual; unul pretinde ca istorisirea să se facă într-o bucată, altul în mai multe bucăți; dar după reproducere, și la unul și la altul urmând 2 feluri de explicări, plus aprofundare, plus ultimele trei trepte formale, ²⁾ ceea ce precum se vede nu înseamnă ușorință care o aşteaptă în propunere celice pretilor simplificarea metodului.

Cu privire la limbajul de predare a lecturilor însă aceștia cer ca să fie simplu, nemeșteșugit. Domnul Neculai zice: În lecțiunile pentru școala primară n'au ce căntă: stilul bogat, expunerea amplă și tonul oratoric. O lecție făcută în astfel de condiții e oribilă, (Metropolia Moldovei No. 6-7, 1932.)

Părerea ce mi-am format eu asupra metodului în temeiul practicel ce am făcut, se identifică cu a metodișilor de sub a., cu deosebirea că: 1. Istorisirea este o fac de cele mai multe ori în formă socratică, din motiv, că aceasta ușurează explicarea materiei, până când în aprofundare se face mai mult aprecierea morală a faptele. Iar cât privește ultimele trepte, care urmează predarea, conform materiei, la unele lecții am aplicat încă trei trepte, iar la altele numai închiderea, întocmai ca metodiștil de sub a.) 2) A doua deosebire, care mă desparte de cel de sub a.) e: că la predarea pilidelor și mlinunilor Mântuitorului, eu folosesc strict textul biblic, pe care ai modifica cu flori stilistice, mi-se pare inadmisibil, căruia în aprofundarea ce urmează îl-se face explicarea de lipsă. Si sunt de credință că în felul acesta am corespuns așteptărilor școalei noastre cathehetice.

În acestea am prezentat tabloul, care ne înfățișează starea în care se află problema de unificare a învățământului religios din școala noastră primară. După cum se vede, nu sunt colori prea îmbucurătoare.

Dar să legăm speranță de înțelepciunea Sfântului Sinod, care va să netezească calea, ce duce la adevăratul lîman.

Pr. Nicolae Crișmariu

Statutul casei culturale

Cap. I. Scopul și Patronul Casei culturale

ART. 1. Parohienii din comuna se însoțesc a susține (înființă sau închiriază) un local corespunzător, ca centru de întrunire obștească spre a înfăptui și aplica frățietatea propovăduită de sfânta noastră Biserică, sub patronajul parohiei ortodoxe din localitate.

ART. 2. Alt scop practic al Casei culturale este

²⁾ Vezi Curs de Catetică de Dr. P. Barbu, Caransebeș, an 1933 p. 46—58 și „Tineretul României“ de Dr. Gr. Comșă, Arad an 1933 p. 185—190.

de a pregăti pe membrii ei și a premerge cu exemplu bun în fața tuturor locuitorilor din localitate, ca să poată contribui efectiv la îmbunătățirea stării religioase morale, sociale și economice locale și a înălțarea relațiilor interne și neajunsurile vieții.

Art. 3. Patronul Casei culturale este P. S. Sa Episcopul ortodox de totdeauna al Aradului.

Cap. II. Mijloacele

Pentru atingerea scopului Casei culturale sunt:

1. Membrii Casei culturale recunosc învățătura sfintei biserici ortodoxe ca normă a vieții individuale familiare și obștești spre dobândirea fericirii vremelnice și veșnice.
2. Respectarea repausului duminal și întrebunțarea lui în scopurile fixate în aceste Statute.
3. Participarea la misiunile poporale.
4. Aranjarea de „cîrți biblice“ sub conducerea preotului.
5. Participarea la pelerinaje și procesiuni bisericești.
6. Păstrarea obiceiurilor religioase.
7. Desvoltarea dragostei și alipirii celei lucrătoare față de biserică și de întreprinderile ei.
8. Incurajarea străduințelor societății Sfântul Gheorghe, Oastea Domnului și a Reuniunii femeilor.
9. A premerge cu exemplu bun înaintea linereturui cum trebuie să se comporte în viața bisericească.
10. A nu întrebui vorbe de ocară și a se feri de injurături și sudâmlă.
11. A sprijini acțiunile pentru ocrotirea orfanilor văduvelor, săracilor și a celor nepuțincioși.
12. A ridica nivelul vieții morale din sat și a sprijini pe cei vițioși și scăpătași să se îndrepteze.
13. Pe cei instruiți de credință și de biserică a-i reduce în sânul comunității prin arătarea de bună-voință, sfat și iertare.
14. A aplana gâlcevile și pricinile dintre rudenii vecinilor și ori cari locuitori, cu ocrotirea proceselor și împăcarea imprecinașilor. Cel lezat să nu pornească la proces, înainte de a fi înfăptuită pricina să înainte Sfatului Casei culturale, care își va da toată silința să-i implice pe imprecinași.
15. A discuta împreună căile pentru întărirea simfământului național și patriotic.
16. A discuta și găsi căile pentru îndeplinirea cu conștientiositate a datorințelor cetățenești.
17. A da sprijin efectiv organelor de stat ca să-și poată îndepleni datorințele lor oficiale în interesul locuitorilor și al binelui obștești.
18. A sprijini acțiunile obștești pentru promovarea păcii și a bunelor înțelegeri între locuitorii satului de orice nație și lege.
19. A sprijini școala, pe învățători și societățile de cultură.
20. A sprijini acțiunile pentru îmbunătățirea stării economice, ramură de industrie casnică, procurarea de

unelte economice, perfecționate, îmbunătășirea raselor de vite și de animale domeslice, încurajarea pomăritului, albinăritului, prăsirea vermilor de mătase etc, potrivit condițiilor pământului și îndeletnicirii locuitorilor, luând avizul experților și binefăcătorilor poporului.

21. Prestarea de lucrări în comun și în mod gratuit pentru ajutorarea celor lipsiși și nevoiași, a orfanilor și văduvelor de război, precum și a invalidilor din localitate.

22. Sprinjirea acțiunilor eparhiale pentru apărarea Bisericii, a slujitorilor și așezămintelor ei.

23. Procurarea de ziare în Casa Culturală ca să devie o clinică spirituală pentru netezirea vrăjibilor și dușmanilor de tot felul.

24. Păstrarea solidarității sătenilor și pololirea în învățăbirilor interne, eliminarea propagandelor politice și seclare printre membrii Casei culturale.

25. Prăznuirea zilei eroilor, și a celorlalte sărbători naționale.

26. Combaterea plăgii alcoolismului și a plăgilor morale: concubinaj, divorț, părăsirea copiilor, neascultarea de părinți.

27. Combaterea furtului, jafului și a păgubirii avutului obștesc.

28. Ingrijirea de plantăjii pe stradă, în cimitir, pe drumuri și teren public.

29. Participarea la serbarea pomilor și a pasărilor, și organizarea acestora în fiecare an în comună.

30. Jinerarea în bună rânduială a Casei culturale și înzestrarea ei cu cele necesare pentru întuniri zilnice și festivități publice, precum și adăpostirea bibliotecilor poporale, chiar dacă aceste biblioteci au fost înființate de alte societăți (Astra etc.) culturale.

31. Casa culturală, în sfârșit găsind înțelegere și sprijin va putea înființa bancă poporala, fovirășie agricolă pentru procurarea de unelte, societate de consum, societate pentru valorizarea productelor agricole fanfară, trupă de teatru de diletanți, cursuri pentru analfabeti, societate de pompieri, de sport și de excursii, cămin pentru nepuțincioși, infirmerie, baie populară, atelier pentru industria casnică, școală de gospodorie casnică etc.

Cap. III. Averea casei culturale

ART. 5. Averea Casei culturale constă din:

1. Contribuțile membrilor fondatori.

2. Contribuțile anuale ale membrilor.

3. Venitul realizat de serbări publice.

4. Subvențiile dela parohie, comună autorități și particulari.

Cap. IV. Membrii Casei culturale

ART. 6 Membrii Casei culturale sunt:

P. S. episcop eparhial, patronul Casei culturale.

2. Fondatori, cari achită odată pentru totdeauna o sumă, stabilită de adunarea generală.

3. Ordinari cari achită cotizația anuală.

4. Ajutători, foși membrii societății Sfântul Gheorghe, Oastea Domnului, Reuniunea femeilor cu taxe benevoile.

5 Onorari, pe care adunarea generală îi numește pentru vrednicia lor, câștigată în orice chip pentru binele Casei culturale.

ART. 7. Adunarea generală, la propunerea sfatului Casei culturale poate admite între membrii ajutători și locuitori de altă credință și limbă, cari se identifică cu scopul Casei culturale.

ART. 8. Membrii fondatori ordinari și onorari, au dreptul de a alege și a fi aleși în sfatul Casei culturale și a se împărtăși de binefacerile așezămintelor înființate de Casa culturală. Membrii ajutători încă pot beneficia de foloasele Casei culturale fără a avea dreptul de a fi aleși la conducere și fără drept de vot.

ART. 9. Celce nu e la rând cu plășile către Casa culturală, își pierde dreptul de vot.

ART. 10. Reprezentanții societății Sfântul Gheorghe, Oastea Domnului și Reuniunea femeilor participă la consfătuiri cu membrii Casei culturale, când se tratează chestiuni de interes comun.

ART. 11. Calitatea de membru se perde prin condamnare pentru nelegiuiri și alte tapăe înjositoare, concubinaj, cei ce se leapădă de biserică și cari s'au dovedit că lucrează împotriva Casei culturale.

Cap. V. Conducerea

ART. 12. În fruntea Casei culturale stă Sfatul, compus din:

1. Preoții locului, iar președintele conducerii oficialui parohial pentru îndrumarea spirituală și culturală.

2. Invățători locali, notarul și medicul comunal, dacă aceștia sunt ortodocși.

3. Trei fruntași, recunoscuți ca oameni pașnici și înțelepți.

4. Un cassier, un controlor și un administrator.

Președintele de drept al Casei culturale și al Sfatului e parohul, care convoacă comitetul la ședință în fiecare lună și împreună chibzuiește măsurile pentru bunul mers al Casei culturale, aplanează divergențele dintre membri.

Despre fiecare ședință și obiectele desbatute se ia proces verbal, se comunică celor în drept și la sfârșitul anului pregătește raportul către Adunarea generală. Acest raport cu deciziunile Adunării generale se transpune oficialui protopopesc, iar în acesta le ascărne Consiliului eparhial.

ART. 13. Membrii comitetului se aleg pe 3 ani în adunarea generală.

Persoanele cu diplomă și cu rosturi culturale – administrative vor fi foldeaua preferați cu onoarea de a lucra la conducerea Casei culturale împreună cu fruntașii satului.

ART. 14. Administratorul se îngrijește de jineră în rânduială a Casei culturale, ca să fie deschisă, la

dispoziția membrilor, încălzită, aerisită și supraveghează ordinea de casă, la oarele anunțate din zi și de peste săptămână. Supraveghează pe servitorul Casei culturale, angajat pentru serviciile necesare.

ART. 15. În Casa culturală nu se permite jocul de cărți și beutură, lărmuirea. Celce nu păstrează ordinea de casă, va fi îndepărtați și reportați Sfatului.

Cap. VI. Adunarea generală

ART. 16. Adunarea generală a Casei culturale se întrunește odată pe an, în luna Ianuarie. Se convocă de către sfat cu 15 zile înainte de întrunire. Desbată raportul Sfatului asupra gestiunii anuale, controlează averea, cheltuielile, dă descarcare Sfatului, discută și decide asupra propunerilor Sfatului și ale membrilor cu privire la bunul mers al Casei culturale. Stabilește taxele pentru membrii fondatori și pentru membrii activi.

Alege membrii onorari.

Adunări extraordinare se pot convoca și altă dată, la cererea în scris a unei treimi din numărul membrilor Casei culturale.

În adunările generale și extraordinare nu se pot discuta chestiuni care nu sunt prevăzute în Statute sau pe care acestea le opresc.

Cap. VII. Supravegherea

ART. 17. Protopopul concernent este inspectorul oficial al Caselor culturale din parohiile protopopiatului, în calitate de delegat al Consiliului eparhial.

Despre activitatea Caselor culturale, protopopul va face raport adunării protopopești. Acest raport se va transpune Consiliului eparhial.

ART. 18 Forul suprem al Caselor culturale este Consiliul eparhial, Secția culturală. Aceasta stabilește legăturile cu societățile culturale, recunoscute de stat și cu organele Ministerului instrucțiunii, legăturile de colaborare și de participare la opera de culturalizare a satelor cu ajutorul Casei culturale.

Cap. VIII. Dispoziții tranzitorii

ART. 19. Toate casele culturale, instalate în edificiile fostelor școli confesionale, precum și cele înființate sau închiriate de către organele bisericești, sunt obligate dela data aprobării și promulgării prezentelor Statute a se conforma dispozițiile lor.

ART. 20. Asupra averii Casei culturale, în caz de dizolvare, e competență Adunarea generală locală, ca tor prim, precum și Consiliul eparhial.

Nr. 4298/1933.

Acest statut, votat de Arhidieceza Sibiului (1932), a fost adoptat de Adunarea eparhială a Aradului cu hotărârea No. 48/933, și se pune în aplicare în eparhia aceasta dela data publicării sale.

Arad, din ședința culturală a Consiliului eparhial, înință la 15 Septembrie 1933.

Dr. Grigorie Gh. Comșa
episcop.

INFORMATUNI.

Logodnă. Duminică în 1 Oct. I. c. s'a logodit d-șoara Brândușa Oprea din Arad cu d-l Dimitrie Dărău, candidat de preot din Tisa. Felicitări.

Ordin Circular.

Către toate Oficiile protopresbiterale și parohiale din Eparhia ort. rom. a Aradului.

Ordonăm, ca toate imprimantele, revizitele de scris, bisericești, lumânări și a. necesare bisericei noastre, cari să găsească la Librăria noastră eparhială din Arad, să nu se mai cumpere din alte părți, căci chitanțele alăturate la socoți, despre rechizite aflătoare la Librăria noastră, se refuză și vor cădea în sarcina conducerii oficiului parohial.

Arad, la 28 Martie 1933

Consiliul Eparhial ort. rom.
Arad.

No. 4666/1933.

Tuturor Protopopilor,

Pentru a lega și mai mult mișcarea religioasă „Oastea Domnului” de Sf. Biserică, se iau următoarele măsuri:

1. Până să se poată înfiripa un contact personal al cuiva din centru și în numele centrului cu organisme de sub întrebare, P. C. Ta vel chibzuil asupra întrebărilii și a mijloacelor de realizare; care dintre preoții protopopiatului și cu ce resurse materiale ar putea să le cerceteze, cel puțin odată la an? Eventual din resursele bugetului protopopesc;

2. Despre trimiterea și experiențele unui atare preot ni se va raporta la primăvară.

3. Să se pregătească întruniri și pe protopopiat, acolo unde avem contingente mai însemnate, și să li se sporească conștiința apărătorilor la sf. biserică.

4. Despre lucrările mai de seamă, din comune și dela asemenea întruniri pe protopopiate, să se facă dări de seamă, cari, scrise scurt și bine, să fie trimise organului eparhial spre a le publica, pentru orientare obștească.

Arad, 27 Septembrie 1933.

† Grigorie
Episcop.

Licitație minuendă.

In baza planului și devizului de spese aprobat de Ven. Cons. Ep. prin rezoluția No. 3798/1932 pentru construirea din nou de lemn a bis. ort. rom. din Laz, prot. Buteni, se publică licitație minuendă cu oferte inchise pe ziua de 26 Oct. 1933 ora 11 a. m. în locul școalei primare din loc, pe lângă următoarele condiții.

1. Prețul de strigare 265004 lei.
2. Licitanții deodată cu înaintarea ofertelor vor depune vadiul în bani gata 3% din prețul de strigare.
3. Licitanții nu pot pretinde nici un fel de spese pentru participare la licitație.
4. Licitantul care va lua în întreprindere lucrarea bis. va suporta spesele planului și a devizului de apese de edificare.
5. Planul și devizul se pot vedea zilnic la oficiul parohial din Laz.
6. Cons. par. își rezervă dreptul să dea lucrarea antreprenorului în care va avea mal mare încredere și garanță, fără privire la rezultatul licitației.

Laz, din ședința cons. par. dela 8 Sept. 1933.
Preot Sinesie Tăutu președinte.

Parohii vacante.

Conform rezoluției Ven. Consiliu eparhial ort. rom. din Arad No. 5435/933. Se publică concurs pentru alegerea de preot la parohia de clasa III. Bulza.

Venite:

- a) Una sesiune parohială și intravilanul de 1/2 jug.
- b) Birul preoțesc și Stolele legale.
- c) Întregirea dotației dela stat.
- d) Birul parohial.
- e) Casă parohială nu este, de locuință se va îngrăji preotul, până când parohia va putea edifica casă.
- f) Preotul va ceteziza la școală primară, fără altă remunerație, și va plăti impozitele după beneficiul său.

Recurenții, cu încuvîntarea protopopului, se vor prezenta în sf. biserică, pentru a face cunoștință credincioșilor.

Cererile, adresate Consiliului parohial din Bulza, se vor înainta oficialui protopopesc din Birchis.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: Traian Cibian, protopop. 3-3

—OO—

In conformitate cu ordinul Ven. Consiliu eparhial No. 124/926 se publică din nou concurs cu termen de 45 de zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” ventru înăplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul deficent Valeriu Magdu din Ecica (jud. Torontal, Reg. S. H. S.).

Venitele postului de capelan temporal:

1. Jumătate din sesia parohială constătoare din 30 jugh. cad. pământ arător.
2. Jumătate din stolele legale.
3. Jumătate din 250 dinari până la regularea definitivă a biroului.
4. A treia parte din salarul parohului dela stat.

Parohia este de cl. I. Dela concurenți se cere evaluație pentru parohie de cl. primă.

Recursele ajustate regulaamentar se vor adresa

către comitetul parohial din Ecica și se vor înainta oficialui parohial din Sarcia (Sarcia jud. Torontal; Reg. S. H. S.), iar reflectanții, pe lângă observarea strictă a §-ului 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică din Ecica, ca să-și arate dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu Gherasim Andru, adm. tractual.

—□—

3-3

Conform rezoluției Consiliului eparhial No. 5311/933 pentru înăplinirea parohiei vacante din comuna Cuied, în urma decedării preotului Terentie Miclău se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Sesia parohială; 32 jug. cad.
2. Casă parohială în fosta școală conf. cu o grădină de 800 □.
3. Stolele legale și birul legal.
4. Întregirea dotației dela stat, pt. care parohia nu garantează.

5. Două drepturi de lemne din pădurea urbarială. Alesul va predica reguiat, va cateziza elevii școalei primare din loc fără nici o remunerație din partea parohiei și va achita toate impozitele după beneficiul său.

Parohia este de clasa III.

Recursele, ajustate cu documentele necesare și adresate cons. par. ort. rom. din Cuied, se vor înainta Prea. On. of. ppesc din Ineu, iar reflectanții se vor prezenta, observând dispozițiile § 33 din regulamentul pt. parohii, în sf. bis. din Cuied, pînă a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Consiliul par. ort. rom. Cuied. În înțelegere cu: Mihail Cosma protopop.

—□—

2-3

Conform ord. Ven. Consiliu Eparhial 5996/1933, se publică concurs cu termin de 30 de zile, pentru înăplinirea postului de paroh la parohia I. vacanță din Căpâlnaș.

Venite:

1. Sesia parohială, 31 jug. arător și fânăț.
2. Intravilanul parohial, 1 jug.
3. Stolele legale.
4. Birul legal, care se ia în concurs din oficiu.
5. Locuință în edificiul școalei confesionale noi. După pensionarea dir. școlar actual, preotul ales se va muta în edificiul școalei confesionale vechi.

6. Întregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

7. Parohia e de clasa a II-a.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul său preoțesc și va cateziza la școalele primare din loc fără altă remunerație.

Recurenții, cu încuvîntarea protopopului tractual, se vor prezenta într-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică pentru a liturghisi, respective a cânta și cuvântă.

Cererile de recurs, adresate Consiliului parohial din Căpâlnaș, se vor înainta, în termen legal, oficialui protopopesc din Birchis.

Consiliul parohial ort. român din Căpâlnaș.

În înțelegere cu: Traian Cibian, protopop.

—□—

1-3

Red. responsabil : Protopop SIMION STANĂ.